

گزارش خبری

تبعات صدور مجوز تأسیس داروخانه برای غیرداروساز

شرق؛ رئیس انجمن داروسازان ایران به مصوبه دیوان عدالت اداری مبنی بر صدور مجوز تأسیس داروخانه به افراد غیرداروساز واکنش نشان داد و در عین حال نسبت به کاهش استراتژیک دارو در پی بدعهدی سازمان هدفمندی و بیمه تأمین اجتماعی در پرداخت مطالبات حوزه دارو هشدار داد.
دکتر شهرام کلانتری در نشستی خبری در واکنش به اخباری مبنی بر ارائه مجوز تأسیس داروخانه به غیرداروساز و ابلاغیه اخیر سازمان غذا و دارو در این باره، گفت: این ابلاغ ماده‌واحد از طرف سازمان غذا و دارو جدولی بود که به ضوابط ابلاغی سال ۱۴۰۰ ضمیمه کردند که برای سایر مدارک تحصیلی شرایط لازم برای تأسیس داروخانه در نظر گرفته شود.

واکنش انجمن داروسازان ایران به صدور مجوز تأسیس داروخانه برای افراد غیرداروساز

وی با تأکید بر اینکه هرگونه تفکیک بین مدیریت یک مؤسسه پزشکی اعم از داروخانه و سایر مؤسسات پزشکی با مؤسس آن اشتباه است و در نهایت به سلامت مردم خدشه وارد می‌کند، به قانون سال ۱۳۴۴ اشاره کرد و گفت: این قانون در زمان خود قانونی بسیار قوی بود؛ زمانی که تعداد فارغ‌التحصیلان حرف مختلف پزشکی کشور از کفایت لازم برخوردار نبوده و در سال‌های گذشته ضعف‌های این قانون برطرف نشده و دچار نقصان است و همین باعث می‌شود در آرای دیوان عدالت اداری بر اساس مراجعه به نص قانون و نه تفسیر آن، برخی شروط آیین‌نامه تأسیس داروخانه توسط دیوان مورد تشکیک یا ابطال قرار گیرد که یکی از آنها نیز همین صدور مجوز تأسیس داروخانه به غیرداروساز است. کلانتری در این باره ادامه داد: متأسفانه دیوان عدالت اداری شرط ذکرشده در آیین‌نامه تأسیس داروخانه مصوب ۱۴۰۰ را قبول نکردند و آن را ابطال کردند. ما در انجمن داروسازان ایران تقاضای اعمال ماده ۹۱ درخصوص این رای دیوان را کرده‌ایم و امیدواریم صنادی حق جامعه داروسازی ایران توسط قضات دیوان شنیده شود و این حق به جامعه داروسازی بازگردد.

وی افزود: متأسفانه در این فاصله زمانی با هجوم بی‌سابقه افرادی مواجه شدیم که بدون داشتن هر گونه سابقه یا نغد‌های غیرمتخصص از جمله هیئت مقررات‌زایی مراجعه می‌کنند و این نهاد نیز به بهانه بهبود کسب‌وکار شروع به صدور مجوزهایی کرده است؛ این در حالی است که این افراد از نظر سازمان غذا و دارو و انجمن داروسازان ایران صلاحیت لازم را برای تأسیس داروخانه ندارند. سازمان غذا و دارو نیز در این زمینه تحت فشار سیستم‌های نظارتی است تا به هجوم این افراد پاسخ دهد. لذا این سازمان جدولی را برای رنک مدارک تحصیلی افراد متقاضی تأسیس داروخانه ابلاغ کرده است. هرچند حضور هر فردی به جز دکتر داروساز را به صلاح سلامت مردم نمی‌دانیم، اما اقدام سازمان غذا و دارو برای جلوگیری از هرج‌ومرج را یک گام مثبت تلقی می‌کنیم.

کلانتری همچنین در پاسخ به سؤالی درباره مهم‌ترین چالش‌های جامعه داروسازی کشور و مطالبات آن از دولت چهاردهم گفت: مهم‌ترین چالش جامعه داروسازی در تمام بخش‌ها از اولین نقطه زنجیره تأمین دارو تا تولید و واردات و پخش و عرضه، دخالت ناهادهای غیرتخصصی و غیرکارشناسی در یک امر کاملا تخصصی و کارشناسی است؛ به طوری که همین باعث شده یک چند سال گذشته با انبوهی از مشکلات مواجه شویم که اکنون حل و رفع بسیاری از آنها غیرممکن شده است.

وی با انتقاد از دخالت‌های غیرکارشناسی در افزایش ظرفیت پذیرش دانشجوی داروسازی ادامه داد: با این تصمیم اشتباه با انبوهی از فارغ‌التحصیلان بی‌کار و فاقد داروخانه مواجه می‌شویم و نهایتاً هم با حجم زیادی داروخانه مواجه می‌شویم که از توان اقتصادی خارج می‌شوند. ما به عنوان مثال در مباحث مرتبط با ارائه خدمات الکترونیک و ورود پلتفرم‌ها به عرصه ارائه خدمات دارویی به مردم، اقتضائات نظام سلامت از جمله محرمانگی اطلاعات این حوزه و اصول حرفه‌ای پزشکی نادیده گرفته می‌شود.

کلانتری افزود: در مجموع در تمام بخش‌ها طی چند سال گذشته دچار دخالت‌های غیرکارشناسی افرادی بودیم که به‌هیچ‌وجه کارشناس نبودند و همین موضوع تولید نظام سلامت و همچنین نظام رگولاتوری داروسازی را دچار چالش کرده است.

وی با بیان اینکه متأسفانه سازمان هدفمندی هنوز سهم از سال ۱۴۰۲ دارو را تسویه نکرده است، افزود: از طرف دیگر سازمان تأمین اجتماعی نیز چه در بحث بیمه و چه بارانه ارزی برای سال جاری حتی یک ریال هم پرداخت نکرده است. مجموعه این موارد منجر به آن می‌شود که ذخایر استراتژیک دارویی کشور در حال کاهش است. این هشدار را می‌دهیم که اگر فکری عاجل بر روی تأمین نقدینگی و تسویه بدهی داروخانه‌ها نشود، طی چند ماه آینده با حجم بزرگی از کمبودهای دارویی مواجه می‌شویم و در چنین شرایطی هم چاره‌ای جز واردات فوری و خرید داروی با کیفیت پایین‌تر و قیمت گران‌تر نخواهد بود. سهم تأمین اجتماعی ماهانه حدود ۲.۵ همت از اسناد بیمه‌ای داروخانه‌هاست که حدود ۳۶ درصد آن را از منابع خود و باقیی منابع را باید از طرح درویار پرداخت کند که برای امسال تا این مقطع زمانی حتی یک ریال پرداخت نکرده است. بابت سهم از بیمه‌شدگان تأمین اجتماعی نیز هنوز دی ماه سال گذشته را نیز پرداخت نکرده است.

در این نشست همچنین دکتر جنیدی، سخنگو و عضو هیئت‌مدیره انجمن داروسازان ایران با انتقاد از دخالت‌های افراد غیرمتخصص در حوزه دارو، گفت: قانون سال ۱۳۴۴ نیازمند بازنگری است و وزیر بهداشت دولت چهاردهم لازم است به این موضوع توجه ویژه داشته باشد.

وی همچنین با ابراز نگرانی از برگشت چک‌های داروخانه‌ها گفت: سال گذشته نگرانی برگشت چک‌های داروخانه‌ها را داشتیم و امسال این نگرانی یک مرحله بالاتر رفته و نگرانی پاس‌نشدن و برگشت چک شرکت‌های پخش را داریم. در ادامه دکتر احمدی، مدیر روابط عمومی انجمن داروسازان ایران نیز کمبود نقدینگی و عدم تخصیص به‌موقع ارز را از مهم‌ترین چالش‌های حوزه دارو دانست و با اعتبارات مصوب و همچنین تخصیص‌های ناقص طرح داروساز از تیرماه ۱۴۰۱ تاکنون اشاره کرد و گفت: این مشکل صنعت را دچار مشکل شدیدی کرده است. طبق قانون باید هر ماه یک‌دوازدهم اعتبارات طرح دارویار به دارو تخصیص یابد اما اکنون که پنج ماه از سال گذشته، تنها حدود ۲۰ درصد اعتبار تخصیص یافته است. بنابراین وقتی نقدینگی به صنعت تزریق نشود و بیمه‌ها همراهی نکنند، صنعت دچار مشکل می‌شود. وی نیز با انتقاد از بی‌توجهی سازمان تأمین اجتماعی به پرداخت مطالبات داروخانه‌ها افزود: اکنون پنج ماه از سال گذشته و سازمان تأمین اجتماعی حتی یک ریال از مطالبات داروخانه‌ها را نداده است. ضمن اینکه هنوز مبلغی از سال قبل نیز بدهکار است و این مباحث داروخانه‌ها را دچار مشکل کرده است. احمدی با بیان اینکه در ماه پنجم سال هستیم و ۳۰ همت (۳۰ هزار میلیارد تومان) مطالبات داروخانه‌ها از بیمه‌ها مخصوصاً تأمین اجتماعی و طرح دارویار است، گفت: سازمان بیمه سلامت نسبت به سایر بیمه‌ها از وضعیت بهتری در پرداخت مطالبات برخوردار است. البته بیمه‌ها طبق قانون باید ۶۰ درصد مطالبات را بلافاصله بعد از دریافت اسناد پرداخت کنند و در صورت دیرکرد باید جریمه بپردازند که البته این موضوع هیچ‌گاه اجرائی نشده است. در مجموع عدم نقدینگی بلای جان صنعت دارو شده است. البته رئیس جمهور در این زمینه دستور تخصیص ارز داده‌اند که امیدواریم هرچه سریع‌تر اقدامات لازم صورت گیرد.

شورای شهر تهران پیگیر واگذاری‌ها در یکی از پارک‌های پایتخت شد

بوستان ولایت سبز می‌ماند؟

نورا حسینی

زمانی که دور تا دور بوستان ولایت درخت‌کاری شد و زمین‌های میانی آن بابر و بلااستفاده ماند تا به امروز، خبرهای زیادی در خصوص سرانجام این زمین‌ها منتشر شده است؛ از احداث مرکز تجارت جهانی در ایسن اراضی تا تأکید بر تبدیل همه زمین‌های باقی‌مانده به فضای سبز، طرح ساخت اولین بیمارستان هسته‌ای و تالار شهر تا پیشنهاد استفاده از این زمین‌ها برای زمان‌های بحرانی و احداث اکوپارک تهران، اما در همین شهری برنامه دیگری برای این زمین‌ها داشت. دو همدان سال ابتدایی علیرضا زاکانی شهردار تهران درخصوص سرانجام این بوستان به یکی از رسانه‌ها گفت که بوستان ولایت بیش از ۲۵۰ هکتار مساحت دارد که تنها رنگ و حاشیه دور آن سبز است و زمین‌های میانه این بوستان رها شده است؛ طرحی برای این زمین‌ها داریم که آنجا تبدیل به بزرگترین شهرک فناوری ایران و غرب آسیا شود که اتفاقاً ۹۰ درصد زمین‌های آن هم فضای سبز باشد؛ اما اهل علم و دانشمندان به آنجا بیایند و از چنین فضای بزرگ و خوبی استفاده کنند، محل اسکان و… هم داشته باشد. این تغییر کارکرد ارزش‌افزوده ویژه‌ای برای شهر ایجاد می‌کند.

این در حالی بود که مقام رهبری در روز درخت‌کاری که کلنگ بوستان ولایت را بر زمین زدند، به مدیران شهری اعلام کردند: «می‌گویند می‌خواهیم ۲۲۰ هکتار شا ۲۰۰ هکتار شا سبز درست کنیم. شما باید مواظب آن بقیه باشید. ۸۰ هکتار زمین وسط شهر، چیز کمی نیست. اینجا زمین‌هایی است که متر مترش محاسبه دارد. شما اینجا ۸۰ هکتار زمین دارید؛ مراقب باشید که چه اتفاقی بناست برای این زمین‌ها بیفتد. شماها بجمدانله خوردن! باید، اهل هیچ‌گونه استفاده سوء نیستید؛ اما این‌جور نیست که تمام محیط زندگی، حالی از آدم‌های سوءاستفاده‌جو باشد. مراقب باشید طرح‌هایی که می‌خواهید اینجا اجرا کنید، از بیرون محیط شماها برایش طراحی نشده باشد؛ با بعضی از توجه‌های گوناگون، همین‌طور بقیه جاها. حالا اینجا بزرگ‌ترین است، اینجا مهم‌ترین است، اما تهران باز همه مراکز دیگر دارد، مراکزی که می‌توان در آنها فضای سبز درست کرد؛ می‌توان فضای تنفسی برای تهران درست کرد؛ می‌توان ریه‌های تهران را تقویت کرد. حقیقتاً ریه‌های تهران ضعیف است». شهردار تهران خرداد سال ۱۴۰۲ در جریان امضای تفاهم‌نامه میان شهرداری تهران و دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی با هم از برنامه‌هایش برای بوستان ولایت سخن گفت. او گفته بود با برنامه‌ریزی‌های صورت‌گرفته بناسخت پارک ولایت به مساحت ۲۰۰ هکتار تبدیل به شهرک فناوری تهران شود و به احتمال زیاد در این هفته نیز مجوز فعالیت شهرک توسط وزارت علوم صادر خواهد شد. از طرفی با تغییر کاربری، مجموعه‌هایی چون یادگان جنگ‌افزارسازی نیز تبدیل به مرکز نوآوری و فناوری در تهران می‌شود.

این بار اعضای شورای شهر به سخنان شهردار واکنش نشان دادند. مهدی چمران رئیس شورای شهر تهران در صحن علنی درخصوص تبدیل بوستان ولایت به پارک علم و فناوری، تأکید کرد: این اقدام باید حتماً در شورا به تصویب برسد و سپس اجرائی شود. مهدی اقراریان رئیس کمیته نظارت شورای شهر هم با بیان اینکه مقام معظم رهبری بوستان و درخت را جزء مسائل اصلی کشور دانسته‌اند، گفت: بر اساس تأکید ایشان نباید فضای سبز را جزء مسائل فرعی دانست و زیست انسانی به‌عنوان یک اولویت مدنظر است و باید در شورای شهر توجه جدی به آن داشته باشیم. اگر شهرداری می‌خواهد تصمیمی برای بوستان ولایت بگیرد، باید حتماً مصوبه شورا را دریافت کند. تهران یک شهر متراکم است و باید بیش از این فضای تنفسی داشته باشد.

سخنان شهردار تهران در حال فراموشی بود که تیرماه امسال (۱۴۰۳) در یک کانال محلی خبری درخصوص بوستان ولایت منتشر شد.

جوادبه‌نیوز نوشت: شهرداری تهران در توافقی نامشخص و مخفیانه با یک شرکت واسطه، اقدام به تخلیه همه زیرساخت‌های تفریحی و واگذاری بخش عمده‌ای از مساحت ۲۷۰ هکتاری بوستان ولایت به معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری کرده است.

این کانال خبری مدعی شده بود که این توافق بلافاصله پس از شکست طیف سیاسی زاکانی در انتخابات صورت گرفته، به‌گونه‌ای که در اقدامی بی‌سابقه و عجولانه، تنها ۲۲ ساعت فرصت برای تخلیه و فسخ قرارداد پیمانکاران داده شده است که با توجه به تغییرات صورت‌گرفته در نهاد ریاست‌جمهوری این تصمیم عجلانه محل سؤال و ابهام

اساس اظهارات شهرداری، این محل برای احداث پارک علم و فناوری نیازم‌حور در نظر گرفته شده است. به نظر می‌رسد مصوبه احداث این پارک از دولت قبلی، اخذ شده و در مرحله نهایی‌شدن است. ضرورت دارد که حتما طرح جامع بوستان ولایت هرچه سریع‌تر تهیه شده و جهت تصویب در اختیار شورا قرار گیرد تا اقدام جامع و هماهنگی درخصوص این بوستان اتفاق بیفتد. رئیس کمیته حقوق شهروندی شورا درخصوص مجموعه جنگ‌افزارسازی نیز می‌گوید: درخصوص جنگ‌افزارسازی گفت‌وگوهایی انجام شد که بر اساس آمار اعلامی، مساحت این مجموعه حدود ۱۱ هکتار است. از این متراز تنها سه هکتار قرار است به احداث بوستان اختصاص یابد و قرار است یک بوستان محلی در آن‌جا راه‌اندازی شود که هنوز زمان آن از سوی شهرداری اعلام نشده است. سه کاربری دیگر از جمله خدمات شهری، مسجد و حسینیه برای این محل پیش‌بینی شده که هنوز اطلاعی درخصوص نحوه واگذاری این سه کاربری در دست نداریم و نمی‌دانیم که آیا مشمول مصوبه شورا بوده است یا خیر و آیا به لحاظ قانونی، باید این کار انجام شود و اینکه این واگذاری با چه مکانسمی و با چه افرادی انجام می‌شود. بخش دیگری از این محل قرار است به صنایع خلاق اختصاص یابد که متولی آن، سازمان فرهنگی هنری شهرداری است. بر اساس اعلام این سازمان، در این محل ۱۵ هزار مترمربع سوله وجود دارد که قرار است برای این منظور در نظر گرفته شود. گفته می‌شود بخش دیگری هم قرار است به استارت‌آپ‌ها تعلق یابد که سؤالات و ابهاماتی درخصوص جامعایی آنها در جلسه فوق مطرح شد و منتظر پاسخ آن هستیم. درخواست می‌شود موارد و موضوعاتی که در جلسه گذشته مطرح شد، در اسرع وقت پیگیری شده و در اختیار شورا قرار گیرد تا ما هم بتوانیم با اطلاع‌رسانی به افکار عمومی پاسخ‌گوی شهروندان باشیم.

وی در پایان یادآور می‌شود: شهردار تهران به مردم منطقه ۱۳ قول داده بود این مکان برای راه‌اندازی یک فضای سبز و پارک در نظر گرفته شود. بهتر است هرچه سریع‌تر دیوارهای بلند آنجا برچیده شده و این امکان فراهم شود تا مردم از عرصه آن استفاده کنند. البته ما پیش‌تر هم تأکید کردیم که جامعایی صنایع خلاق در این محل، تصمیم نادرستی است. لذا درخواست سوله‌هایی که در آن محل وجود دارد، در اختیار ورزش بانوان و به طور کلی فعالیت‌های ورزشی قرار گیرد تا فضای مناسبی از این جهت برای منطقه که در حوزه سرانه‌ها با فقر مواجه است، ایجاد شود. نکته بعد اینکه این موضوع صنایع خلاق، اولویت شهرداری است و این امکان وجود دارد که آن را در جای دیگری احداث کند یا خیر.

مهدی چمران هم در این رابطه کلی و سرپسته به رسانه‌ها می‌گوید: توضیحاتی در مورد بوستان ولایت و جنگ‌افزارسازی ارائه شد اما به اتمام نرسید و گفتیم که طرح‌های مورد نظر آنها ارائه شود. قرار بر ساخت مرکز سرطان یا هالیر بود که ساخته نشد. زمانی گفتند در ۲۰ درصد فضا ساختمان‌سازی شود که مخالفت کردیم؛ چراکه اگر ساخت شروع شود، ادامه پیدا خواهد کرد. ما گفتیم چیزی از فضا سبز کم نشود به جز باند فرودگاه که باید حفظ شود. هر گاه حساسیت‌ها به حوزه فناوری و نوآوری در شهرداری زیاد می‌شود برخی به یاد تذکر گروهی ۹ عضو شورای شهر تهران به دخالت‌های فردی بی‌سمت در شهرداری می‌افتند که علاقه‌مند به دنبال‌کردن این موضوعات در شهرداری تهران است، باید منتظر ماند تا انتقادها و هشدارها در این رابطه شفاف‌تر شود.

زمانی که دور تا دور بوستان ولایت درخت‌کاری شد و زمین‌های میانی آن بابر و بلااستفاده ماند تا به امروز، خبرهای زیادی درخصوص سرانجام این زمین‌ها منتشر شده است؛ از احداث مرکز تجارت جهانی در این اراضی تا تأکید بر تبدیل همه زمین‌های باقی‌مانده به فضای سبز، طراحی ساخت اولین بیمارستان هسته‌ای و تالار شهر تا پیشنهاد استفاده از این زمین‌ها برای زمان‌های بحرانی و احداث اکوپارک تهران، اما مدیریت شهری ششم برنامه دیگری برای این زمین‌ها داشت.

نگاه

می‌خواهم زنده بمانم

این روایت رنج زندگی میناست؛ ۲۵ساله، یک پسر سه‌ساله دارد و در اتساق کوچکی در کاراژی خارج از شهر زندگی می‌کند. حالا چهار ماه از اعدام همسرش به جرم قتل می‌گذرد. قتلی که مینا می‌گوید همسرش هرگز کردن نگرفت و البته توانایی پرداخت یک ریزال از دیه سه‌میلیاردی را که خانواده مقتول برای رضایت در نظر گرفته بودند هم نداشت. مینا می‌گوید: «نمی‌توانستم دیه را جور کنم. برای همین تلاشی هم نکردم. خودش هم می‌گفت تلاش نکن، ما که حتی بگویند ۱۰ میلیون هم نداریم». مینا سخت، اما شریف زندگی می‌کند. در ازای نظافت و آشپزی برای کاراژ اتاقی دارد و ماهانه سه میلیون تومان حقوق می‌گیرد. او تنگی درچه می‌ترال دارد و باید هرچه زودتر تحت عمل جراحی تعویض دریچه قرار بگیرد.

مینا هیچ‌وقت خانواده نداشت؛ او در مراکز خیریه زندگی کرده و نمی‌داند اصلا پدر و مادری دارد یا نه. به گفته خودش تنها خانواده‌اش همسرش یاسر بود و پسرش سامان. حالا می‌خواهد همین خانواده دونفره را نگه دارد. زنده نگه دارد و بتواند بماند و بزرگ‌شدن فرزندش را ببیند. او می‌گوید: مردن برای من عروسی است. اما همه ترس من از مرگ به خاطر سامان است. می‌ترسم همه چیزهایی را که من تجربه کرده‌ام، او هم تجربه کند. برای همین برای زنده‌ماندن تلاش می‌کنم. مینا مشکلی برای جراحی ندارد. خیرین حوزه درمان شرایطی برای جراحی او به صورت رایگان فراهم می‌کنند، اما مسئله اصلی خانه است. او باید یک خانه در فضایی با هوای مناسب داشته باشد. زندگی در هوای مسموم کاراژ برای زنی که داروی قلبی می‌خورد و کاندیدای عمل قلب است، ساده نیست.

شرایط زندگی هیچ‌وقت طوری نبوده که مینا بتواند روی خوش ماجرا را ببیند. در روزهایی که در مرکز نگهداری زندگی می‌کرد، به دلیل مشکل قلبی که داشت، هیچ‌وقت کسی حاضر به بردن نشد. بعد از آنکه مستقل شد، زندگی برای او پر از رویدادهای عجیب شد. چه ازدواج و چه ادامه زندگی مشترک و چه ازدست‌دادن همسرش. انگار هیچ‌وقت قرار نبود او چیزی را تجربه کند که رنگ آرامش داشته باشد.

اما مینا تمام مدت تلاش کرده زندگی برای پسرش سامان خوشایند باشد. با وجود محدودیت‌ها سامان پسر خوشبختی است. مادری بسیار مسئول دارد که تمام امیدش برای زنده‌ماندن، بودن اوست. مینا هرگز نمی‌خواهد شرایط به سمتی برود که سامان هم مثل او بدون پدر و مادر بزرگ شود و برای همین با وجود تمام سختی‌ها به خورد و خوراک و دارویش تا حد ممکن رسیدگی می‌کند. او می‌خواهد سامان مادر داشته باشد. اما روند سلامتی او درصورتی‌که تا پاییز جراحی نکند، مختل خواهد شد و پزشک تأکید دارد که پیش از جراحی باید خانه‌اش را سروسامان بدهد. زندگی در کاراژ بعد از جراحی برای او غیرممکن خواهد شد. قرار است او بعد از گذراندن دوران نقاهت در یک مهدکودک کار دفتری کند و حقوقی معادل وزارت کار برایش در نظر بگیرند. هزینه‌های درمانی او هم از طرف خیرین تأمین خواهد شد. مهم‌ترین مسئله مینا داشتن یک خانه کوچک در شهرشان است. او با کمک خیرین صد میلیون تأمین کرده و ۷۰ میلیون نیاز دارد تا بتواند خانه‌ای ۴۰متری را در شهرشان رهن کند. این اولین قدم‌های مینا برای زندگی است.

شاید بتواند سال‌های بعد قدم‌های محکم‌تری بردارد. به خاطر سامان که همه زندگی اوست، می‌خواهد زنده بماند و شور زندگی در قلبش شعله‌ور است. ما به خاطر مینا که هرگز زندگی نکرد و به خاطر سامان که رنج‌های مادرش را تجربه کند، در این مسیر همراه او خواهیم بود. تاکنون برای تأمین هزینه‌ها کمکش کرده‌ایم و تا انتها نیز در کنارش می‌مانیم. در صورت تمایل اگر دوست داشتید، برای زندگی مینا و سامان کاری کنید، مبالغ اهدایی خود را به شماره کارت ۰۴۱۲۱۲۱۰۹۴۴۲۲۰ بانک رسالت، به نام شهزاد همتی پل‌سنکی واریز کنید.